

РЕШЕНИЕ

№ 2256

гр. София, 27.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 13.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11798** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Й. Х. О. с искане за обявяване нищожността на Заповед № РД-40-401 от 12.03.1987г. на Зам.Председател на ИК на СНС.

В жалбата са развити доводи за недействителност на административния акт, поради издаването му от некомпетентен административен орган. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да бъде обявена нищожността на заповедта, както и да се присъдят направените в процеса разноски. В проведените открити съдебни заседания процесуалните представители адв.Паша Н. и Д. П. поддържат жалбата, като са изложени и подробни съображения по основателността ѝ в писмено становище, приложено на л.54-л.56 от делото.

Ответникът – Кмет на Столична община в хода на съдебното производство се представлява от юрк.К. Л., която оспорва жалбата, а по същество на спора моли да бъде оставена без уважение.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на оспорването на акта.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Й. Х. О. по силата на одобрена съдебна спогодба- делба от 17.06.1975г. по гр.дело № 1687/1975г. на СРС е придобила собствеността върху празно дворно място с площ от 610 кв.м., съставляващо имот с пл.сн. № 601б, находящо се в [населено място], местност[жк], [улица].

С оспорения в процеса административен акт- Заповед № РД-40-401 от 12.03.1987г. на Зам.Председател на ИК на СНС от патримониума на Й. Х. О. е бил отчужден недвижим имот с пл.сн. № 601б от кв.6, местност „В.“, ул.“В. шосе“ № 17а. Недвижимият имот е бил отчужден за нуждите на Б. и е оценен на стойност от 5 548.35 лева. В заповедта е посочено, че Й. Х. О. следва да бъде имотно обезщетена с четиристайно жилище в новостроящ се жилищен блок кв. № 3 и № 4 в[жк].

По преписка № 1/1986г. е приложен оценителен протокол от 13.08.1986г., справка за имот с пл.сн. № 601б от кв.6, местност „В.“, молба за определяне на начина на обезщетение от 30.06.1986г., декларация за семейно положение, съобщение от 19.06.1986г. и други.

Със Заповед № РД-41-454/06.06.1991г. жалбоподателката е била обезщетена с четиристаен апартамент № 62, ет.1б с площ от 109.15 кв.м., заедно с мазе, които се намират в [жилищен адрес] [улица],[жк].

Обжалваната заповед е подписана от инж.Е. П., който към дата- 12.03.1987г. е изпълнявал длъжността- Зам.Председател на Х РНС „Х. Б.“. Към този момент Председател на ИК на СНС е бил С. М. Н..

Видно от Протокол № 10/14.07.1986г. на ИК на СНС е било взето решение първия Зам.Председател на ИК на СНС- К. Г. Г. да изпълнява функциите, свързани с отчуждане на недвижими имоти и обезщетяване на техните собственици. Представено е и писмо № 07-00-17/18.08.1986г. на Председателя на Комитета по териториално и селищно устройство, в което е обективизирано съгласие, актовете по ЗТСУ /отм./ за отчуждаване и обезщетяване на собствениците да се подписват от Зам.Председателя на ИК на СНС- К. Г..

Към настоящия момент полученият в обезщетение недвижим имот- апартамент № 62, находящ се в [населено място], район „О. купел“, [улица], [жилищен адрес] е собственост на сина на жалбоподателката Д. П. П. /нот.акт № 168, том VI, рег. № 40657, дело № 1093/2013г. на Нотариус Р. Д./.

При така установените фактически обстоятелства, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в предвидения в чл.149 ал.5 от АПК срок, възникнал е правен интерес за оспорването от надлежна страна- адресат на акта и при липсата на развитие се и приключило административно и съдебно производство по реда на ЗВСОНИ по ЗТСУ, ЗПИНМ, ЗБНМ, ЗДИ, ЗС.

Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Заповед № РД-40-401 от 12.03.1987г. е издадена и подписана от материално

некомпетентен административен орган- Зам.Председател на РНС „Х. Б.“, вместо от Председателя на ИК на СНС С. Н. или от Зам.Председателя на ИК на СНС- К. Г..

За да е законосъобразен административният акт на първо място той следва да е издаден от компетентен орган , т.е от орган овластен за това в пределите на неговата компетентност. Предметната компетентност на административния орган се изразява в две насоки: на първо място, за да бъде издаден един административен акт въпросите с които е сезиран административният орган трябва да му бъдат подведомствени, т.е.органа да не навлиза в предметната компетентност на други държавни органи и на второ място-административният орган да е компетентен вътре в сферата на административната подведомственост. Издаденият административен акт от орган, който не е компетентен по материя, степен или място е нищожен и не поражда правни последици.

„При контрола за законосъобразност се преценява съответствието на административния акт със закона, докато при нищожността - тази преценка се свежда до извеждането на един много тежък порок, тежък до степен да направи невъзможно съществуването на акта като такъв. Порокът е толкова тежък, че приравнява административния акт на „правно нищо“, на несъществуващ факт. В същото време този акт създава една привидност на правни последици, които заинтересуваното лице има интерес да отстрани. След като нищожният акт не поражда валидни правни последици, той не би могъл да породи и валидни правни задължения. В същото време следва да е налице за адресата правна възможност да иска от останалите участници в административното правоотношение да се съобразят с това. Нищожните административни актове не пораждат и никога не могат да породят правните последици, към които са били насочени, те не могат да бъдат санирани“ /ТР № 3/16.04.2013г. по т.д. № 1/2012 г. на ВАС на РБ/.

Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен, и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за нищожност, съдът следва да го отстрани от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове /чл. 146, т. 1-т. 5 от АПК/ се обуславят следните изводи: 1. всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта; 2. порокът във формата е основание за нищожност, когато неспазването ѝ води до недействителност на акта, приравнява се на липса на форма въобще, а оттам - и на липса на волеизявление; 3. допуснатите съществени нарушения на административно-производствените правила, довели до липса на волеизявление /липса на кворум/, когато са повлияли или биха могли да повлияят върху съдържанието на акта, както и когато, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос, са предпоставка за обявяване нищожността на акта; 4. основание за нищожността на акта е и липсата на законова опора, т.е. липсата на приложима по време, място и лица материалноправна норма при издаването на конкретния административен акт; „пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; актът е изцяло лишен от законово основание; актът със същото съдържание не

може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган“ /решение № 925/23.01.2014г. по дело № 12602/2013г. на ВАС на РБ, Второ отделение/; 5. при превратно упражняване на власт.

Съгласно действащата към дата- 12.03.1987г. редакция на нормата на чл.95 от ЗТСУ /ДВ. бр.36/09.05.1986г./ „Недвижимите имоти, необходими за мероприятия на държавата, кооперации и обществени организации, се отчуждават с мотивирана заповед на председателя на изпълнителния комитет на окръжния, съответно на общинския народен съвет, при който е създаден Съвет за строителство и селищно устройство. Изпълнителният комитет на Столичния народен съвет със съгласие на председателя на Комитета по териториално и селищно устройство може да реши функции на председателя на изпълнителния комитет по отчуждаване на недвижими имоти и обезщетяване на собствениците да се предоставят на негов заместник, както и на председателите на изпълнителните комитети на районните народни съвети.

Както вече се изложи по-горе, на инж. Е. П. не са били делегирани правомощия от ИК на СНС да издава заповеди с правно основание чл.98 ЗТСУ /отм./.. Такива са били предоставени на Зам.Председателя на ИК на СНС – К. Г..

Съгласно Тълкувателно решение № 4/22.04.2004г. по т.дело № ТР-4/2002г. на ВАС на РБ „делегирането представлява възможност, предвидена в закона, временно - за определен случай или период от време, съгласно конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави част от правомощията си на някой от подчинените му органи. Подчиненият орган издава административни актове въз основа на това специално овластяване от органа, в чиято компетентност поначало е решаването на съответния проблем. Той не запазва за постоянно делегираното правомощие. Обикновено делегацията е продиктувана от фактическата невъзможност по-горният орган да реагира своевременно на необходимостта от издаване на множество актове на територията на по-голям район или цялата страна. Възможността за делегиране на административни правомощия се характеризира с няколко принципни ограничения: никой не може да делегира правомощия, които не притежава; не могат да бъдат делегирани правомощия, които законът определя като изрична компетентност на съответния орган; органът, на когото са делегирани правомощия, не може да ги предоставя другиму”.

В настоящото спорно административно правоотношение на 12.03.1987г. инж. Е. П., в качеството му на Зам.Председател на Х РНС „Х. Б.“ не е разполагал с правомощия да издава административен акт, с който да разпореди отчуждаването от патримониума на Й. Х. О. на имот с пл.сн. № 601б от кв.6, местност „В.“.

Осъществено е визираното в нормата на чл.146 т.1 АПК основание за прогласяване нищожността на Заповед № РД-40-401 от 12.03.1987г.

По изложените съображения, съдът заключава, че подадената жалба е доказана на разгледаното основание и следва да бъде уважена, защото постановената Заповед № РД-40-401 от 12.03.1987г. е нищожен административен акт по см. на чл.146 т.1 АПК и тази недействителност следва да бъде обявена.

При този изход на спора и на основание чл.143 ал.1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да се възстановят направените от него разноси по делото, които са доказани в размер на сумата от 10.00 лева и представляват заплатена държавна такса. Не е представен договор за правна защита и съдействие, сключен с адв. Паша Н., за да се присъди и адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-град, 22 състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Заповед № РД-40-401 от 12.03.1987г. на Зам.Председател на ИК на СНС по жалбата на Й. Х. О. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „О. купел“, [улица], [жилищен адрес].

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Й. Х. О. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „О. купел“, [улица], [жилищен адрес] сумата от 10.00 /десет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с касационна жалба в 14 дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

Съдия: